

dr Andrzej Z. Bokiniec (1961–2021)

ODSZEDŁ JĘDRUŚ...

KRYSTYNA SULKOWSKA-TUSZYŃSKA

Dnia 18 września 2021 roku odszedł do Pana nasz wyjątkowy kolega – Andrzej Zdzisław Bokiniec¹:

- ojciec dwóch synów – Daniela i Dominika, mąż naszej koleżanki Ewy, dziadek 9-letniego Antoniego,

- z wykształcenia, z powołania i wykonywanej pasji – archeolog, naukowy sympatyk etnologii i antropologii kulturowej, z pochodzenia – Podlasianin,

- nauczyciel akademicki i dydaktyk o niekonwencjonalnym podejściu do studenta, pełnym szacunku a zarazem zmuszającym do poszukiwania na różnych polach badawczych i odmiennymi metodami. Badacz formujący ciągle nowe pytania i rozwiązujący najbardziej zawikłane tajniki wiedzy,

- wielki miłośnik szlachetnych kulinariów, wysublimowanych potraw i wytrawnych win,

- Polak z krwi i kości, niepokodzony z jakimkolwiek reżimem uwłaczającym człowiekowi,

- współtwórca i uczestnik studenckich strajków na terenie UMK solidaryzujących się ze strajkującymi robotnikami w 1980 roku,

- od samego początku (1980) członek Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” na UMK; jako pracownik UMK członek uczelnianego Prezydium NSZZ „S” – najwyższej władzy Związku,

- autor licznych myśli, wierszy, fraszek nagrywanych, notowanych czy przepisywanych przez najbliższych i wiernych przyjaciół-druhów niekończących się dysput,

¹ Słowa pożegnania wygłoszone przez prof. UMK dr hab. Krystynę Sulkowską-Tuszyńską 22 września 2021 roku podczas mszy pogrzebowej w kościele pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Kaszczorku (Toruń).

– PRZYJACIEL prawy i wierny, do bólu szczery i torujący drogę prawdzie; nakazujący naprawiać zło i zdążać do właściwego pociągu, na czas, by nie odjechał ten ostatni,

– CZŁOWIEK okazałej postury i takiegoż intelektu; o szerokich zainteresowaniach, absolutnie przeciwny odwracaniu kardynalnych wartości, zapominaniu o honorze, fałszowaniu prawdy, zmienianiu natury,

– mężczyzna o mocnym, bardzo mocnym, tak dziś potrzebnym, ramieniu, podtrzymujący zbłąkanych na swojej Drodze życia,

– dumny mąż, ojciec i dziadek dający przykład dobrych manier i wielkiego szacunku dla kobiet, zachwycony dziećmi i młodzieżą, która była „radością Jego oczu”,

– obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, zaniepokojony brakiem pielęgnowania polskich tradycji, zatroskany o kultywowanie prawdziwej historii Polski przez „coraz mniejszą garstkę Polaków”,

– chrześcijanin ufający Bogu i oddany Chrystusowi.

* * *

WSPOMNIENIE I

Gdy zmarł Sean Connery² powiedziałeś, że wraz z tą śmiercią kończy się Twój świat; kończy się Twoja epoka, że zostałeś sam. Pomyślałam, że dokuczała Ci samotność, ograniczała długa choroba i coraz większa świadomość odchodzenia z każdą chwilą. Odpowiedziałam: „Nie jesteś sam, Bóg czuwa, Ewka³ jest niezwykłą kobietą, wielbicielek Twojego intelektu i Twoją przyjaciółką. Doczekałeś dzielnego wnuka, masz dwóch wspaniałych synów i niewiele mniej wspaniałych, wiernych przyjaciół. Twoi Bliscy otaczają Cię nie tylko szacunkiem i troską, ale też podziwiają. Czy w tym zasmarkanym, głupawym świecie, można chcieć więcej i być bardziej, niż Ty jesteś? Jesteś wybranym Losu, więc ciesz się chwilą, która trwa. Niech trwa!”

² Sean Connery (właśc. sir Thomas Sean Connery) – aktor, reżyser, scenarzysta, zmarł w 2020 roku. Filmy z S. Connery w roli głównej to m.in.: „Imię róży”, „Indiana Jones i ostatnia krucjata”, „Nieśmiertelny 2”, „Liga samotnych dżentelmenów” i siedem filmów z serii o przygodach Jamesa Bonda.

³ Dr Ewa Bokinić, archeolog, muzealnik, kustosz dyplomowany Muzeum Okręgowego w Toruniu. Od 2009 do 2022 roku adiunkt w Instytucie Archeologii UMK; dydaktyk, kurator wielu wystaw, autorka opracowań analitycznych, katalogów i syntez z zakresu kultur oksywskiej, wielbarskiej i przeworskiej.

WSPOMNIENIE II

Pan Profesor Stanisław Kurnatowski⁴ przez krótki, niestety, czas, w latach 80. XX wieku wspierał swoją wiedzą Instytut Archeologii UMK, prowadząc wykłady dla studentów. Gdy zaczęłam przyjeżdżać do Poznania, na konsultacje z ceramiki, do pani Profesor Zofii Hilczer-Kurnatowskiej⁵, pan Kurnatowski uświadomiwszy sobie że, jako asystentka, powinnam znać studentów, wspominał: „Gdy w Toruniu prowadziłem wykłady, był wśród studentów jeden wyjątkowy – Andrzej Bokiniec – lotny, inteligentny, czytany, krytyczny; dzięki niemu dysputy nie miały końca. Czy On został zatrudniony w Instytucie?” Tak, został, i w Instytucie Archeologii, i w Katedrze Etnologii UMK też miał wykłady.

* * *

Dziś, gdy Pan powołał Cię do Siebie, Andrzeju, powiększyłeś zastępy „Ligi niezwykłych dżentelmenów”. Teraz, skoro odszedłeś, wyjątkowy Kolego, nam pozostały spotkania – pamięć – trwanie – modlitwa! Łaska Pana i nieograniczone Miłosierdzie Boga niech Cię otulają mocno Andrzeju, a Twoja nieśmiertelna dusza niech kieruje się prosto do Boga.

⁴ Profesor dr hab. Stanisław Kurnatowski, prywatnie mąż p. Prof. Zofii Hilczer-Kurnatowskiej, zatrudniony w Polskiej Akademii Nauk. Archeolog, erudyta, jeden z ostatnich z rodu wielkopolskich Kurnatowskich, dziedzic majątku Lututów, koło Wieruszowa. Pracował nad osadnictwem w pradziejach i średniowieczu. Miał szerokie zainteresowania naukowe. Przez wiele lat badał Międzyrzecz – gród na pograniczu słowiańsko-germańskim, uczestniczył w badaniach klasztoru benedyktynów w Lubiniu. Był wychowawcą i nauczycielem młodych adeptów archeologii. Zmarł w Poznaniu w 2015 roku.

⁵ Profesor dr hab. Zofia Hilczer-Kurnatowska, archeolog, pracownik PAN w Poznaniu, nieustrudzona badaczka początków państwa polskiego. Kierowniczka i konsultantka licznych ekspedycji archeologicznych badających grody i klasztory. Autorka kilkuset artykułów, kilkunastu książek, redaktorka czasopism i książek. Wychowawczyni wielu pokoleń archeologów. Zmarła w Poznaniu, w sierpniu 2013 roku.